

kunne brydes igennem, uden at Skibet derfor bliver synkefærdigt. De mere vidtgaaende Bestemmelser om det Tilfælde, at der er flere Skodder, gaa ud paa, at to ved Skodder adskilte Rum skulle kunne gjenembrydes uden Fare for Skibet. Her tror jeg, at man ved Redaktion bør søge at klargøre, at det enkelte eller det ene af de to Rum ikke maa være det Rum, der omgiver Maskinen, thi i det Øjeblik, Skibet bliver gennembrudt ud for Maskinen, er der ikke nogen Tvivl om, at det i haardt Vejr og høj Sø vil gaa til Grunde. Her stilles altsaa en Fordring, som jeg ikke finder tilfredsstillende, og jeg haaber, at Loven i denne Retning maa faa nogen Modifikation. Jeg vil, som sagt, ikke trætte det høje Ting, og jeg skal endnu kun tilføje en kort Bemærkning. Det er i Anledning af, at mangfoldige Sammenstød fremkaldes ved slet Førning af de Lanterner, der angive, hvordan det ene Skib kommer imod det andet. Naar Lanterne ere upaalidelige, misforstaar man Skibenes gensidige Stilling, og hvordan det ene stævner mod det andet, og Sammenstød blive derved til Tider unndgaaelige. Her er bestemt, at de nu i Virksomhed værende Skibe skulle være undtagne fra Tilsyn. Jeg mener, at hvad særlig Lanterner angaar, saa bør man se at komme hen til, at ogsaa de Skibe, der alt nu ere i Fart, underkastes Kontrol i den Retning. Med Hensyn til Lanterne og Skibenes Bygning er der et Spørgsmaal, som Kommissionen har fremdraget, nemlig det, om der ikke skal være nogen Kontrol med Hensyn til de store Jernsejlskibes Bygning og med alle Sejlskibes Lanterner ligesom med Dampskibenes. Men Kommissionen har fundet det rigtigst ikke at inddrage Sejlskibene under Loven. For Lovens Klarheds og Renheds Skyld tror jeg ogsaa, at det vil være rigtigst, men paa den anden Side vil jeg udtale min fortrøstningsfulde Forventning om, at den højtærede Minister saa snart som muligt vil lade sig formaa til at indbringe et Forslag, der vedrører Kontrollen med Sejlskibe, særlig deres Lanterneføring, og Jernsejlskibenes Inddeling i forskellige vandtætte Rum.

Schultz: Efter at det ærede kongevalgte Medlem (Carstensen) har udtalt sig saa udførligt om, hvad der falder ind under Syn af Dampfartøjer og hvad dertil hører, kan jeg indskrænke mig til nogle Bemærkninger om § 17. Denne Paragraf indeholder den Bestemmelse, at Indenrigs-

ministeren i de Havne eller Steder i Kongeriget, hvor han finder det nødvendigt, skal udnævne 3 sagkyndige Mænd til at foretage et saadant Syn. Paragraffen giver ingen Oplysning om, for hvor lang en Tid en saadan Udnævnelse skal gælde. Jeg vilde nu finde det uheldigt, om Valget skulde foretages for hvert enkelt Tilfælde, saaledes som det forekommer nu. Da der jo nemlig først skal gøres Indstilling til Indenrigsministeren, hvorfra Udnævnelser kommer, vil der gaa temmelig lang Tid hen, inden denne kan ske. Jeg ved af Erfaring, at det er Skibsførerne meget om at gøre at faa disse aarlige Syn foretagne saa hurtigt som muligt, navnlig medens Skibene ligge under Losning eller Ladning i Havnen, og det vil jo ogsaa medføre Bekostninger for dem, hvis det trækker ud over den Tid. Jeg vilde derfor meget ønske, at der maatte blive sat et Tidsrum, nogle Aar, for hvilke denne Udnævnelse skulde gælde. Jeg haaber, at den ærede Minister vil stille sig velvillig over for denne Henstilling, og at det ærede Udvalg, som formentlig vil blive nedsat, ogsaa vil tage den under velvillig Overvejelse.

Andersen: Endskønt jeg i Hovedsagen kan slutte mig til det foreliggende Lovforslag, savner jeg dog en Bestemmelse, som jeg tillægger meget stor Betydning, og som jeg meget kunde ønske, om det var muligt, at faa optagen i det. Det er en Bestemmelse angaaende Indretningen af Skibsmandskabets Opholdsrum. Det forekommer mig, at den maa kunne have sin naturlige Plads i det foreliggende Lovforslag. De Opholdsrum, der for Tiden bydes Skibsmandskabet om Bord i Skibene, ere i Reglen ualmindelig smaa og oftest tarvelige, endogsaa meget usselt udstyrede. Det vilde derfor være ønskeligt, om man ved denne Lejlighed kunde faa indført en Bestemmelse i Lovforslaget, der kunde bringe en Forbedring ind i dette Forhold. Man har nok en Bestemmelse, som søger at ordne dette Forhold, i det Reglement, der er udstedt i Henhold til § 45 i Sølov af 1. April 1892, men den maa siges at være i høj Grad uheldig. Den indeholder saaledes en Regel om, at de Rum, Mandskabet er henvist til at opholde sig i, kunne indrettes efter et Maal paa 66 Kubikfod og $11\frac{3}{10}$ Kvadratfods Flade, med andre Ord et Rum, som vil være af en Størrelse paa knap 3 Alen i Længden, $2\frac{1}{2}$ Alen i Højden og 1 Alen i Bredden, altsaa et Hul, man neppe kan betegne som et passende Opholdsrum for Mennesker. Jeg